

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 40 PŽ-4722/2022-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Baran, sutkinje izjaviteljice i Branke Šabarić Zovko, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom KASTELI d.o.o. u stečaju, OIB 11142315939, Split, Cesarčeva 4, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika, OTP BANKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB 52508873833, kojeg zastupa punomoćnica Merima Ibrahimović, odvjetnica iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić, Pula, Dobrilina 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-42/2010-418 od 30. rujna 2022., u sjednici vijeća 6. prosinca 2022.

r i j e š i o   j e

Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika OTP BANKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 11. St-42/2010-418 od 30. rujna 2022. u dijelu točke I.1 i točke I.2. izreke te u dijelu točke II.1. i točke II.2. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem pod točkom I. izreke prvostupanjski je sud odlučio da se iz preostale kupovnine u iznosu od 834.440,70 kn / 110.749,31 EUR, ostvarene unovčenjem nekretnine u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem Ovr-1861/2014 i to nekretnine označene kao 143/100000 dijela kat. čest. 1210/4 Z.U. 2115 K.O. Podvežica, u naravi trgovina na drugom katu građevine koja se sastoji od jedne prostorije, ukupne površine 103,76 m² (brutto građevne površine 113,39 m²) u diobenom elaboratu u dijelu koji se odnosi na drugi kat označeno žuto-smeđom bojom i oznakom „222“, što odgovara suvlasničkom dijelu od 143/100000 zgrade, a koja sredstva se nalaze na računu prvostupanjskog suda na kartici predmeta St-42/2010: 1. iznos od 57.500,00 kn / 7.631,56 EUR izdvaja se na ime namirenja troškova utvrđivanja tražbine; 2. iznos od 363.771,47 kn / 48.280,77 EUR izdvaja se na ime namirenja troškova unovčenja predmeta razlučnog prava; 3. preostali iznos od 413.169,23 kn / 54.836,98 EUR

izdvaja se na ime djelomičnog namirenja tražbine razlučnog vjerovnika OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, Split, Ulica Domovinskog rata 61.

2. Pod točkom II. izreke naloženo je računovodstvu prvostupanjskog suda, nakon pravomoćnosti rješenja, sa kartice predmeta St-42/2010, bez odlaganja isplatiti: 1. iznos od 57.500,00 kn / 7.631,56 EUR iz točke I.1. izreke rješenja na Račun stečajnog dužnika Kasteli d.o.o. u stečaju Split, OIB: 11142315939, IBAN: HR25 2407 0001 1005 6645 3; 2. iznos od 363.771,47 kn / 48.280,77 EUR iz točke I.2. izreke rješenja na Račun stečajnog dužnika Kasteli d.o.o. u stečaju Split, OIB: 11142315939, IBAN: HR25 2407 0001 1005 6645 3; 3. iznos od iznos od 413.169,23 kn / 54.836,98 EUR iz točke I.3. na račun razlučnog vjerovnika Otp banka d.d., OIB: 52508873833, Split, Ulica Domovinskog rata 61, na IBAN: HR5324070001024070003, model uplate HR 17, poziv na broj 500410179.

2. Rješenje je sud donio uz obrazloženje da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-42/2010 od 25. listopada 2010. otvoren stečajni postupak nad KASTELI d.o.o. (dalje: dužnik). U izvješću o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 11. svibnja 2018. stečajna upraviteljica je navela da je nekretnina opisana pod točkom I. izreke pobijanog rješenja prodana u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem Ovr-1861/2014, a na prijedlog ovrhovoditelja OTP BANKE d.d. Split (dalje: razlučni vjerovnik) za iznos od 1.150.000,00 kn. Općinski sud je od iznosa dobivenog prodajom nekretnine (1.150.000,00 kn) namirio troškove ovršnog postupka u iznosu od 55.762,20 kn i daljnji trošak ovrhe u iznosu od 259.797,10 kn te je naložio računovodstvu da po pravomoćnosti rješenja ukupan trošak ovršnog postupka u iznosu od 315.559,30 kn isplati ovrhovoditelju (razlučnom vjerovniku), a ostatak kupoprodajne cijene u iznosu od 834.440,70 kn doznači na račun Trgovačkog suda u Splitu. Na ročištu radi utvrđenja troškova i razdiobe kupovnine, održanom 18. srpnja 2022. na prvostupanjskom sudu razlučni vjerovnik osporio je obračun troškova koji je dostavila stečajna upraviteljica. Pobijano rješenje sud je donio primjenom čl. 164.a st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96), čl. 170. SZ/96, čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ/15), čl. 235. do 248. SZ/15, čl. 254. SZ/2015, čl. 94. st. 3. SZ/15 u vezi s čl. 441. st. 2. SZ/15, čl. 113. st. 1. t. 2.1. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ broj: 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14, 115/16 i 106/18; dalje: ZD), čl. 223. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), čl. 43. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj: 57/22 i 88/22; dalje: ZUE) i čl. 48. ZUE-a, čl. 2. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), čl. 5. Uredbe, čl. 7. Uredbe.

3. Protiv dijela točke I.1 izreke kojim je određeno da će se iz iznosa kupovnine namiriti troškovi utvrđenja tražbine u iznosu od 57.700,00 kn; dijela točke I.2. izreke kojim je određeno da će se iz iznosa kupovnine namiriti troškovi unovčenja u iznosu od 363.771,47 kn; dijela točke II.1. izreke (u kojem je naloženo računovodstvu da na račun stečajnog dužnika izvrši isplatu iznosa od 57.700,00 kn i dijela točke II.2.

izreke žalbu je podnio razlučni vjerovnik. Žalbu podnosi zbog pogrešne primjene materijalnog prava (odredaba SZ-a i ZPP-a). U žalbi u bitnom prigovara obračunu troškova utvrđivanja tražbine i unovčenja predmeta razlučnog prava. Prema njegovom mišljenju, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe SZ/96 prilikom obračuna troškova utvrđivanja razlučnog prava te nije primijenio pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019. prema kojemu se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava. Prodaja nekretnine izvršena je na javnoj dražbi 16. studenog 2017., a zaključak o prodaji Općinski sud u Rijeci donio je 16. svibnja 2017., odnosno nakon stupanja na snagu odredaba SZ/15. Tijekom postupka razlučni vjerovnik je osporavao pojedine stavke troška koji je sačinila stečajna upraviteljica. U pobijanom rješenju sud je propustio obrazložiti zašto cijeni da su pojedine stavke koje je priznao troškovi unovčenja, već je prihvatio argumente stečajne upraviteljice. Prilikom donošenja rješenja sud nije primijenio pravna shvaćanja prihvaćena na sjednici sudaca VTS RH od 19. lipnja 2008. Osporava pravilnost određene nagrade stečajnoj upraviteljici iako priznaje da visina nagrade matematički odgovara izračunu koji propisuje članak 7. Uredbe ali osporava da bi nagrada odgovarala principima iz čl. 5. Uredbe. Pri odmjeravanju nagrade sud je „zanemario“ činjenicu da je stečajnu upraviteljicu u nekoliko navrata pozivao na dostavu obračuna kao i relevantne dokumentacije i da je račun stečajnog dužnika blokiran. Predlaže ovom sudu drugog stupnja da ukine rješenje u pobijanim točkama ili da ga preinači.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a te čl. 381. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10. SZ/15, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Nisu osnovane tvrdnje razlučnog vjerovnika kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe SZ/96 prilikom obračuna troškova utvrđivanja razlučnog prava te kako nije primijenio pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019. iz razloga koji će biti navedeni u nastavku obrazloženja.

8. Prvostupanjski sud je pravilno odlučio da se iz iznosa ostvarenog prodajom dužnikove nekretnina namiruju i troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava. Za svoju odluku, prvostupanjski sud je dao jasne i valjane razloge. Te razloge u cijelosti prihvaća i ovaj sud, kao što prihvaća i pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 170. st. 1. SZ-a).

9. Naime, iz odredbe čl. 441. st. 2. SZ/15 jasno proizlazi da se odredba čl. 284. SZ/15 primjenjuje na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnosi, započete prije stupanja na snagu tog Zakona.

10. Pogrešno smatra razlučni vjerovnik sud kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe SZ/96 prilikom obračuna troškova utvrđivanja razlučnog prava te da je propustio primijeniti pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019. Stanje u spisu u ovoj pravnoj stvari upućuje na to da je radnja na koju se navedena odredba odnosi a to je prodaja dužnikove nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, (nesporno) određena rješenjem ovršnog suda (Općinski sud u Rijeci poslovni broj Ovr-1861 od 21. listopada 2014.), dakle radnja je započeta prije 1. rujna 2015. kojega dana su stupile na snagu odredaba SZ/15. Zato se u ovom slučaju i primjenjuju mjerodavne odredbe SZ/96. Prema tome, ovdje nema mjesta primjeni odredbi SZ/15 pa tako ni odredbe čl. 284. SZ/15. Posljedično, nema mjesta ni primjeni pravnog shvaćanja usvojenog na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 18. ožujka 2019. To pravno shvaćanje (prema kojem se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava) se odnosi samo na slučajeve u kojim dolazi u obzir primjena odredbe čl. 284. i čl. 254. SZ/15. To ovdje nije slučaj. Ovakav stav o istom pitanju već je zauzeo ovaj sud u svojim odlukama poslovni broj PŽ-2684/19 od 4. lipnja 2019. i PŽ-4871/2021-3 od 29. studenog 2021., kako to pravilno u obrazloženju pobijanog riješena navodi prvostupanjski sud.

11. Kod takvog stanja stvari, ovaj sud drži da je prvostupanjski sud pravilnom primjenom mjerodavnog prava (čl. 170. st. 1. SZ/96) iz iznosa ostvarenog prodajom izdvojio u stečajnu masu, na ime troška utvrđivanja tražbine, paušalni iznos od pet posto ostvarenog utrška. Odatle neosnovanost svih žalbenih navoda razlučnog vjerovnika koji se odnose na navedenu stavku troška.

12. Vezano uz žalbene navode kojima razlučni vjerovnik osporava svaku pojedinu stavku svakog direktnog i indirektnog troška unovčenja koju je pobijanim rješenjem odredio prvostupanjski sud valja reći slijedeće.

13. Prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelj ni ne ukazuje žalbom da bi navedena povreda bila počinjena. Posebno treba naglasiti da je pobijano rješenje prvostupanjski sud obrazložio izuzetno detaljno, jasno, logično i angažirano. Svaku stavku troška koju je priznao/osporio detaljno je obrazložio. Navode iz obrazloženja pobijanog rješenja ovaj sud prihvaća u cijelosti zbog čega ih neće suvišno ponavljati.

14. Bez obzira na to što čl. 170. st. 2. SZ/96 poznaje samo pojam „troškovi unovčenja“, sudska praksa tijekom godina stvorila je pojmove „izravni“ i „neizravni“ troškovi unovčenja te objasnila distinkciju tih troškova. Prema sudskoj praksi, izravni troškovi unovčenja su oni koji su u izravnoj vezi s unovčenjem predmeta razlučnog

prava i oni u 100% omjeru terete unovčenje tog predmeta, dok neizravni troškovi unovčenja nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su stvarno nastali zbog toga što su određeni poslovi nužni za redovno funkcioniranje stečajnog dužnika, kao i za vođenje cjelokupnog postupka, jer se bez tih poslova stečajni postupak ne bi mogao provesti, odnosno bez tih aktivnosti koje iziskuju određene troškove ne bi moglo doći ni do unovčenja predmeta na kojima postoji razlučno pravo. Na taj način su ovi troškovi neizravno povezani s unovčenjem predmeta na kojem postoji razlučno pravo, terete cjelokupnu stečajnu masu te se iz cijene postignute prodajom predmeta razlučnog prava namiruju razmjerno vrijednosti tog predmeta u odnosu na ostalu stečajnu masu.

15. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog rješenja jasno naveo zbog čega i ovi neizravni (prvostupanjski sud ih naziva „indirektni“) troškovi moraju biti povezani s unovčenjem predmeta razlučnog prava. Dakle, razlučni vjerovnik koji ima pravo odvojenog namirenja na predmetu na kojem postoji njegovo razlučno pravo, mora snositi troškove unovčenja tog predmeta koji su u izravnoj ili u neizravnoj vezi s unovčenjem tog predmeta.

16. Iz stanja spisa proizlazi da oni troškovi koje je stečajna upraviteljica navela kao neizravne (indirektne) troškove (troškovi nagrade za rad stečajnog upravitelja, naknade troška stečajnog upravitelja, najma arhive i knjigovodstvenih usluga) a prvostupanjski sud ih ocijenio opravdanim, doista jesu neizravni troškovi unovčenja, bez kojih ne bi bilo moguće provoditi ovaj stečajni postupak, i bez kojih ne bi moglo ni doći do unovčenja predmeta (konkretno predmetne nekretnine) na kojem postoji razlučno pravo. Ovi troškovi terete cjelokupnu stečajnu masu te se namiruju razmjerno vrijednosti svake pojedine nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu. Dakle, svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi, namiruju se razmjerno, iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava.

17. Razlučni vjerovnik ne osporava činjenicu da je u ovom stečajnom postupku unovčena stečajna masa u ukupnom iznosu od 1.675.000,00 kn (poslovni prostor u Rijeci, koji je predmet ove odluke, za iznos od 1.150.000,00 zbog čega participira u ukupnoj stečajnoj masi sa 68,66% i brod, za iznos od 525.000,00 zbog čega participira u ukupnoj stečajnoj masi s 31,34%). Pritom i brod koji je unovčen, također sudjeluje u podmirivanju ovih neizravnih troškova, kao i predmetna nekretnina koja je opterećena razlučnim pravom razmjerno svojoj vrijednosti u odnosu na vrijednost ostale stečajne mase te će se iz iznosa ostvarenog prodajom cijele stečajne mase namiriti i svi ostali eventualni troškovi koji nisu niti u neizravnoj vezi s predmetima na kojima postoji razlučno pravo, no, takve troškove prvostupanjski sud nije niti prihvatio, već je prihvatio samo one koji su u izravnoj/direktnoj (po osnovi komunalne i vodne naknade i troškove upravljanja i održavanja Tower Centar d.o.o. Rijeka) ili u neizravnoj vezi s unovčenjem predmetne nekretnine te je pravilno izračunat omjer vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu. Stoga nisu osnovani prigovori razlučnog vjerovnika kojima osporava pojedine stavke navedenih troškova.

18. U odnosu na nagradu za rad stečajne upraviteljice sud citira odredbu čl. 94. st. 1. SZ-a u vezi s čl. 441. st. 2. SZ-a, kojom je propisano da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, te da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

19. Člankom 2. st. 1. Uredbe propisano je da stečajni upravitelj, povjerenik predstečajnog postupka i stečajni povjerenik imaju pravo na nagradu za obavljene poslove, dok je st. 2. istog članka propisano da nagradu za obavljene poslove određuje sud bez odgode prema pravilima Uredbe, nakon što osobe iz st. 1. dovrše sve poslove za koje su imenovani. Člankom 5. st. 1. Uredbe propisano je da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Sukladno čl. 7. Uredbe nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima pa se tako za vrijednost unovčene stečajne mase do 100.000,00 kn nagrada stečajnom upravitelju obračunava u iznosu od 16% od te vrijednosti, na razliku od 100.000,01 kn do 300.000,00 kn 12% od te vrijednosti, na razliku od 300.000,01 kn do 500.000,00 kn 10% od te vrijednosti, na razliku od 500.000,01 kn do 1.000.000,00 kn 8% od te vrijednosti, na razliku od 1.000.000,01 do 5.000.000,00 kn 7% od te vrijednosti. Na temelju čl. 15. Uredbe navedeni iznosi su bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada. Kako u konkretnom slučaju vrijednost stečajne mase ukupno iznosi 1.675.000,00 kn, prvostupanjski sud je zaključio da u ovom postupku stečajnoj upraviteljici pripada nagrada u iznosu od 147.250,00 kn. Navedeni iznos uvećava se za 7,5% na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu od 11.043,75 kn, tako da ukupan trošak s ove osnove iznosi 158.293,75 kn.

20. Budući da nekretnina na kojoj je razlučni vjerovnik imao razlučno pravo participira sa 68,66% u ukupno unovčenoj stečajnoj masi pravilan je zaključak suda kako razlučni vjerovnik ima participirati u ovom trošku u istom postotku, odnosno, u iznosu od 108.684,48 kn. Dakle prilikom određivanja visine nagrade sud nije niti uzeo u obzir druge elemente zbog kojih bi nagrada mogla biti viša (broj ispitanih tražbina i kratko vrijeme unovčenja).

21. U odnosu na navode iz žalbe kako obujam i složenost poslova stečajne upraviteljice ne opravdavaju nagradu navedenu u pobijanom rješenju (jer je između prijenosa sredstava s Općinskog suda u Rijeci na račun prvostupanjskog suda proteklo više od četiri godine i jer je račun stečajnog dužnika u blokadi) ovaj sud ukazuje žalitelju na činjenicu da nagradu određuje sud ali unatoč tome da je stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicama ako je svojom krivnjom povrijedio koju od svojih dužnosti (čl. 92. st. 1. SZ-a) te da svaki stečajni upravitelj mora imati sklopljenu policu osiguranja od profesionalne odgovornosti (čl. 81. st. 4. SZ-a).

22. Na kraju treba naglasiti da je cilj svakog stečajnog postupka efikasno ga okončati. Stečajni postupak zapravo predstavlja generalnu ovrhu zbog čega je potrebno što prije, što brže i sa što manje troškova unovčiti imovinu stečajnog

dužnika kako bi u što većoj mjeri bili namireni vjerovnici stečajnog dužnika. Razlučni vjerovnici su već na temelju zakona u odnosu na stečajne vjerovnike koji nemaju razlučna prava privilegirani samom činjenicom da imaju razlučno pravo pa se ne namiruju razmjerno kao ostali stečajni vjerovnici, nego imaju priliku namiriti svoju tražbinu u cijelosti. Zbog navedenog neosnovano razlučni vjerovnik smatra kako ne bi trebao sudjelovati u podmirenju troškova navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. Opisani stav razlučnog vjerovnika nema nikakvog uporišta u Stečajnom zakonu, a po ocjeni ovog suda to je i logično i pravično. Konačno, takav pravni stav je kao obavezan prihvaćen na 5. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela ovog suda od 19. lipnja 2008., a iz sadržaja žalbe proizlazi da je navedeni stav razlučnom vjerovniku poznat.

23. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, odbio žalbe kao neosnovane i potvrdio rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

24. U nepobijanom dijelu (točka I.3. i točka II.3.) rješenje prvostupanjskog suda je pravomoćno a temeljem čl. 333. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 348. st. 1. i 2. ZPP-a, čl. 381. ZPP-a i čl. 10. SZ/15.

Zagreb, 6. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb315-28cc6**

Kontrolni broj: **01870-ecb35-39b3d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.